

νου και ἐξηγτημένου σώματος τοῦ κ. Κουμουνδούρου! Ἐάν ἦτο ἔτοιμος ὁ διάδοχος του, ὡς ἐπὶ τῆς προσωρινῆς ἀποχωρήσεως τοῦ κ. Γλάδστονος ἐκηρύχθη ὁ λόρδος Χάρτιγκτων ἀντικαταστάτης και παραιτηθέντος τοῦ ὑπουργείου Δισραὲλ ἐκλήθη αὐτός πρῶτος ὑπὸ τῆς Βασιλίσσης νὰ σχηματίσῃ ὑπουργεῖον, οὕτω πρὸ πολλοῦ θὰ εἴχομεν ἔστω και προσωρινῶς τὸν νέον ἀρχηγὸν τῶν Κουμουνδουρικῶν οἵτινες και θὰ προσήρχοντο εἰς τὴν Βουλὴν μὲ νέας δυνάμεις και θὰ εἶχον ἴσως ἤδη ἀνατρέψει τὸ ὑπουργεῖον Τρικούπη.

Ἄλλ' ἐξ ἐκείνων οἵτινες ἠδύνατο νὰ ὀνομασθῶσιν ἀρχηγοί, ὁ μὲν κ. Σωτηρόπουλος, ὁ φυσικώτερος ἀρχηγός, ἔπαθε και αὐτός πταιμῖαν πολιτικὴν ἔνεκα τῶν Βελεντζικῶν, ὁ κ. Ζηνόπουλος θεωρεῖται πολὺ νέος, ὁ κ. Μίλησις δὲν ἔχει πολλὰς συμπαθείας μεταξὺ τοῦ κόμματος, και ὁ κ. Κυβερνήτης Πετιμεζᾶς πιστεύεται πολὺ νέηλος κουμουνδουρικῶς. Ὁ κ. Λεωνίδας Δεληγεώργης, ὅστις ἠδύνατο νὰ ἔχη ὅλα τὰ προσόντα ἀρχηγοῦ, διεδραμάτισεν ἔνεκα ἀκατανοήτου μετριοπροσύνης και πολιτικῆς δειλίας και κατὰ τὴν παρελθούσαν σύνοδον και κατ' αὐτὴν λίαν περνωρισμένον μέρος, ὥστε νὰ δοκιμασθῇ ὡς ἀρχηγός κόμματος.

* * *

Ἐσπερον λοιπὸν ἀπὸ τοιαύτην λειψανδρίαν, ὕστερον ἀπὸ τοιαύτην ὀργανικὴν νόσον τῆς πολιτείας και τοῦ πολιτεύματος, ἐξαρτᾷ ὁ Αἰὼν τὴν κίνησιν ἢ τὴν ἀδράνειαν τῆς κοινοβουλευτικῆς μηχανῆς μιᾶς ἢ ἄλλης ἀποκτίας πρὸς συνεδριάσιν. Ἄκρον ἄωτον ἀγαθοπορικῆς αἰσιοδοξίας!

Καλεδῶν.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐξ ἡγέρων ἀσθενῆς ἐζήτησε νὰ ἴδῃ τὸν προσφιλῆ του βουλευτὴν Ζηνόπουλον, μεθ' οὗ συνωμίλησε περὶ τῶν πολιτικῶν. Αἱ δυνάμεις του δὲν εἶναι μέχρις ἐσχάτων καταβεβλημένοι. Οἱ ἰατροὶ νομίζουν ὅτι ἡ ἀπυρεξία πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπὶ πέντε τοῦλάχιστον ἡμέρας, ὥστε νὰ ἀρχίσουν ἐλπίζοντες. Οὐχ' ἦτονον ἐξακολουθοῦν συγκροτοῦντες δις τῆς ἡμέρας συμβούλια.

Οἱ ἀριστεύοντες και βραβευόμενοι ἐν ταῖς διαφόροις Σχολαῖς τοῦ Πολυτεχνείου ἤξιουντο μικροσκοπικῶν τιμῶν ὑποτροφιῶν, αἵτινες ἦσαν ἢ αἰσθητικώτερα τοῦ ἀριστείου τῶν ἐρμηνείας. Κατὰ τοσοῦτο δὲ μᾶλλον αἱ ὑποτροφίαι αὐταὶ ἦσαν και διεγερτικαὶ και ἀπαραιτήτοι, διότι οἱ πλείστοι τῶν μαθητῶν τοῦ Πολυτεχνείου δὲν εἶναι πλούσιοι, ὡς δὲ καλλιτέχναι δὲν εἶναι ὑλόατραι και τὰ οικονομικά των πάντοτε διέρχονται στενὰ ἐπικίνδυνα και τρικυμίας.

Και ὅμως εἶναι κάμποσος καιρὸς ἀφότου αἱ ὑποτροφίαι ἔπαυσαν διδόμεναι, οἱ ἀριστεύσαντες ἐκέρδισαν ἀέρα, ἢ ἀμιλλα ἐξασθενεῖ, τὸ δὲ σπουδαιότερον ὅτι πολλοὶ ἀριστεύσαντες και ἐκ τῆς Γλυπτικῆς και τῆς Ζωγραφικῆς και τῶν ἄλλων τμημάτων προεπώλησαν τὴν ὑποτροφίαν των ἐλθόντες εἰς ἀνάγκην, και τώρα ἦλθον εἰς τὰ στενότερα στενὰ τοῦ μαθητικοῦ των βίου.

Εἶναι δίκαιον νὰ ἀνατελοῦν εἰς τὸν ὄρφανόν τῶρα και σκοτεινὸν ἐρίζοντα τοῦ Πολυτεχνείου αἱ ὑποτροφίαι και

νὰ ἀνασάνουν οἱ ἀριστεύσαντες, διότι ἄλλως τὸ ἀριστεῖον θὰ ἐκληφθῇ ὡς ἡ μεγαλειτέρα τιμωρία των.

Σήμερον και αὔριον θὰ γείνη ἡ μεγαλειτέρα πώλησις τῶν λαχείων τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. Φέτος, ὡς μᾶς διεβεβαίωσαν ἀρχαιολόγοι, ὁ μέγας λαχνός θὰ εἶναι χονδρούτσικος, ἐπομένως και ἡ πρὸς ἀπόκτησιν του ἀμιλλα σήμερον και αὔριον πρέπει νὰ κορυφωθῇ. Διότι αὔριον ὁ χονδρούτσικος θὰ παραχονδραίνῃ, θὰ παχυνθῇ, θὰ ζαχαρώσῃ, θὰ ὀριμάσῃ και θὰ πέσῃ, ἢ Τύχη οἶδεν, εἰς τίνος στόμα ἢ θυλάκιον.

Εἶναι τὸ τιμιώτερον Λαχεῖον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, τὸ ἐφθηνότερον και τὸ ὑβεργετικώτερον. Ἄν τὴν συντρέξῃτε πολὺ, ὑπόσχετε εἰς τὸν κ. Βάφαν νὰ προκαλέσῃ πλήρη κάθαρσιν τῶν Λάκκων τοῦ Διπύλου.

Πιστεύομεν ὅτι πολλοὶ τῶν κυρίων φοιτητῶν τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς και τοῦ τμήματος τῶν Φυσικομαθηματικῶν θέλουσιν σπεύσει εἰς τὴν πρόσκλησιν ἣν κατωτέρω ποιεῖ διὰ δηλώσεώς του ὁ κ. Διευθυντῆς τοῦ Δημοσίου Κεντρικοῦ Γυμναστηρίου. Εἶνε ὠραῖον καθηγητῆς Γυμνασίου νὰ συνενοῖ ἐν ἑαυτῷ τὴν διδασκαλίαν τοῦ πνεύματος και τοῦ σώματος. Εἶναι δὲ και ἄλλως σπουδαία ἡ πρόσκλησις αὐτή, διότι πρόκειται εἰς τοὺς καθηγητικὸς μισθοὺς νὰ προστίθεται και ἐπιμισθίον 150 δρ. ὁ δὲ ἀρραβῶν οὗτος μισθοῦ και ἐπιμισθίου θὰ καθιστᾷ τὸν ὑποψήφιον αὐτὸν και περιζήτητον γαμβρόν.

Ἄνυπομῶνος πάντες ἀναμένομεν νὰ τελεσθῇ τὸ ἀναγγελθὲν αὐτὸ μνημόσυνον τοῦ Γαμβέττα ἐν τῷ Παρθενῶνι ἢ τῇ Πνύκι, μὲ πανηγυρικὸν ὑπὸ τοῦ κ. Ἀναστασίου Γενναδίου. Ἐάν ὀφείλωμεν χάριτας εἰς τοὺς σεσθέντα ὀφθαλμὸν τῆς Γαλλίας, τὰς χάριτας αὐτὰς μόνον ἴσως ἡ μελωδικὴ και ἀρχαῖκὴ ῥητορεία τοῦ κ. Ἀναστασίου Γενναδίου εἶναι ἐπαρκῆς νὰ διερμηνεύσῃ. Ὅσον γελῶμεν ὅταν ἀναβαινώσιν τὴν Πνύκα Δαμαλάδες, τόσον συγκινομεθα ἀναλογιζόμενοι ὅτι δύναται και εἰς σύγχρονος Ἕλληνα νὰ ἀναβῇ τὴν Πνύκα, χωρὶς νὰ τὴν καταισχύνη. Ἐάν ὁ καιρὸς δὲν τὸ συγχωρῇ, τότε ἂς τελεσθῇ τὸ μνημόσυνον ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἦρχισεν ἡ τοποθέτησις των διὰ τοῦ Γραφείου μας εἰσπραχθέντων βιβλίων πρὸς σχηματισμὸν μικρῶν βιβλιοθηκῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς, χάριν παραμυθίας και ψυχαγωγίας τῶν ἐν αὐταῖς ταλαιπωρουμένων. Ἦδη ἐτοποθετήθησαν τοιαῦται ἐν τῷ Θεραπευτηρίῳ, εἰς τοῦ Γεννηματᾶ και εἰς τοῦ Κόβλα. Αὔριον θὰ τοποθετηθῇ και τοῦ Μενδρεσέ. Εἰς τὸν Νομάρχην Ἀργολίδος, τὸν φίλον κ. Γιαννοῦκον Μζυρομιχάλην παρεδόθη ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Παλαμηδίου και τοῦ Βουλευτικοῦ. Τελευταία δὲ θὰ τεθῇ ἡ τῆς Αἰγίνης.

Ἄμκ τῇ τοποθετήσῃ ὄλων θέλομεν δημοσιεύσει λεπτομερεστέρων ἐκθεσιν ἐν εἴδει λογοδοσίας, διότι διεχειρίσθημεν και τινα χρήματα. Λέγομεν μόνον ὅτι ἂν δὲν ὑπεστήριζον τὴν ἰδέαν ὁ ὑπουργός τῆς Δικαιοσύνης κ. Πάλλης και εἰς τραπεζίτης δούς 200 φράγκα δι' ὧν ἐδόθησαν πρὸς δέσμιον τὰ πλείστα τῶν βιβλίων, τὸ ἔργον θὰ ἔμενον ἡμιτελές. Δυστυχῶς ἡ κοινωνικὴ ἀτμοσφαιρὰ μας εἶναι τοιαύτη, ὥστε καλαὶ ἰδέαι νὰ μὴ καρποφορῶσιν. Οὐχ' ἦτονον συγχαιρομεν τοὺς δλίγους βοηθοὺς τοῦ μικροῦ αὐτοῦ ἔργου!

δηλοῦμεν δὲ ὅτι καὶ τῶρα οἱ θέλοντες δύνανται νὰ στέλωσι βιβλία ἄξια λόγου — ὄχι φυλλάδαίς καὶ πατσαβούρες καὶ Γραμματικαῖς ζεσχισμέναις — διότι πολλοὶ ἐζήτησαν ν' ἀδειάσουν τῆς βρώμικης τῶν βιβλιοθηκῶν των εἰς τὰς φυλακάς — καθόσον αἱ σχηματισθεῖσαι βιβλιοθήκαι εἶναι εἰδῶς τι πυρῆνος, ὅστις θὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὸ μέλλον ὡς βίαις πληρεστέρων καὶ τελειότερων ἰδρυμάτων.

Ἦδη καὶ οἱ ἐν τῷ Νοσοκομείῳ νοσηλευόμενοι ζητοῦσι νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς αὐτοὺς τὸ εὐεργέτημα μικρᾶς βιβλιοθήκης. Φαντασθῆτε τὴν καταδίηκν των. Νὰ διέρχωνται ἐπὶ τῆς κλίνης τσοσάυτας ὥρας, βλέποντες τὰ αὐτὰ ἀντικείμενα τὸν αὐτὸν πάντα ὀρίζοντα, ἠναγκασμένοι νὰ καρφώνωσι τὸν πτωχὸν των ἐγκέφαλον εἰς τὴν ἰδέαν τῆς δυστυχίας των. Πῶς δὲν παραφρονοῦσι! Ἄν εἶχον κινὲν μυθιστόρημα, κινὲν διήγημα, κινὲν ἱστορίαν νὰ ἀπασχολῶσι τὰς φοβεράς ὥρας των! Ποιοῦμεθα διὰ τοῦτο ἐκκλησίαν εἰς τοὺς φιλανθρωποὺς συμπολίτας μας καὶ τὰς εὐαίσθητους συμπολίτιδας· ἀλλὰ πρὸς Θεοῦ ὄχι Γραμματικαῖς, ὄχι συναξάρια, ὄχι μουχλιασμέναις παλιοῦραις! Τὸ γραφεῖον τοῦ **Μῆ Χάνεσαι** προσφέρει τὰ πρῶτα πενήντα βιβλία διὰ τὴν νέαν αὐτῆν βιβλιοθήκην.

Ὁ κ. Βασίλειος Ταμπακόπουλος, ὁ τότε ἀγαπητὸς τοῖς φίλοις του καὶ τότε προσήνης τοῖς συμφοιτηταῖς του, διὰ τῶν προχθεσινῶν ἐξετάσεων ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῆς Νομικῆς. Εὐστοχίᾳ, ἐτοιμότητι καὶ ἐμβρίθειᾳ συνώδευσεν ἐκάστην ἀπάντησίν του Ἀληθῶς οἱ Γορτύνοι ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ συμπολίτου αὐτῶν κ. Β. Ταμπακοπούλου θέλουσιν εὐρεῖ μετ' οὐ πολὺ ἓνα δραστήριον, ἱκανὸν καὶ τίμιον νέον ὑπερασπιστὴν τῶν δικαίων των· συγχαίρομεθα αὐτοῖς καὶ τῇ οἰκογενεῖᾳ τοῦ νέου διδάκτορος.

Ἀῦριον Κυριακὴν ἀρχεταὶ τῶν παραστάσεων του ἐν τῷ θεάτρῳ Ἀθηνῶν μετ' ὁ δρᾶμα τοῦ πατρὸς Δουμᾶ *Γαβριέλα Δε-Βελιέβιλ* νέος θίασος *Εὐριπίδης* σχηματισθεὶς ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα παρεπιδημοῦντων Ἑλλήνων ἠθοποιῶν, ἐν οἷς καὶ ὁ μέγας Ἀριωτάκης ὃν ἀπὸ πολλοῦ δὲν εἶδον αἱ Ἀθηναί. Προμηνύεται συρροή, ἂν αἱ θέσεις εἶναι φθιναί.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ

Ἴδου πῶς ἀρχίζουν εἰς διατριβογράφος καὶ εἰς ἀρθρογράφος ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ φύλλῳ τοῦ «Ἐθνικοῦ Πνεύματος».

Ὁ πρῶτος: « Ἀγαπῶ τὴν μουσικὴν, ὄχι διότι μοῦ κηλοῖ τὰ ὦτα, ἀλλὰ διότι ἐν ταῖς πλατεῖαις μελετῶ τοὺς χαρμητῆρας. Οὐ-ὦ προχθὲς κτλ. »

Ὁ δεύτερος: « Εἰς τὸν Μιχαὴλ Ἀγγελον τόσον ἤρως τὸ κτίριον ἐκκλησίας τινος τῆς Φλωρεντίας, ὥστε ἐκάλει αὐτὴν *νύμφην του*, οὐδ' ἠδύνατο ν' ἀποσπᾶσθ' ἀπ' αὐτῆς κτλ. »

Μετὰ τὰ προοίμια αὐτὰ ὁ μὲν πρῶτος ἔγραψε περὶ τοῦ πῶς δύναται νὰ ἐξωνηθῇ μία θέσις γραμματέως προξενείου· ὁ δὲ ἄλλος περὶ τοῦ πῶς δὲν γίνεται ἀπαρτία ἐν τῇ Βουλῇ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΑΚΟΥΣΜΑΤΑ

Β'.

ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ

Τῇ προτεραίᾳ τοῦ ἀναγνώσματος τοῦ κ. Παράσχου ἀκριβῶς περὶ τὴν αὐτὴν ὥραν ἤρχιζε τὴν ἀνάγνωσιν ποιημάτων του καὶ ἕτερος ἀγωνιστῆς τῶν Μουσῶν, ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ *Βύρωνος* ἐκεῖνος, ὁ κ. Συνοδινός. Ἄλλ' ἡ ἔσπερις ἦτον ἀκριβῶς ὁ ἀντίπους τῆς Παρασχείου· ὄχι τόσον ἔνεκα τῆς φιλολογικῆς μεταξὺ τῶν δύο ἀνομοιότητος, ὅσῳ ἔνεκα τῆς ἀντιθέσεως τὴν ὁποῖαν παρουσιάζον τὰ ἀκροατήρια ἀμφοτέρων.

Ἐκεῖ ὅλη ἡ νεότης μετὰ παλμῶν ἀνυπομονοῦσα καὶ ἀναμένουσα τὸν ποιητὴν τῆς, ἐδῶ μόνος ὁ κ. Συνοδινός ἀνυπομονῶν διὰ τὸ βραδύνον ἀκροατήριόν του, διὰ τὰ *ντζόβενά* του, ὡς ἀποκαλεῖ τὴν νεολαίαν· ἐκεῖ ὁ κ. Λάμπρος παρακαλῶν τὸν κ. Παράσχον νὰ σπεύσῃ τὴν ἐναρξίν· ἐδῶ ὁ κ. Στούπης γνωστοποιῶν εἰς τὸν Συνοδινὸν ὅτι δύναται νὰ ἀναβάλλῃ τὴν συνεδρίαν· ἐκεῖ ἀτμόσφαιρα θερμοκηπίου, κ' ἐδῶ ξεπαγιάσματα καὶ παρνίσματα. Ἄλλ' ὁ πτωχὸς ποιητῆς ἀποφαίνεται ὅτι ἐπὶ τέλους δύναται καὶ ἐν οἰκογενειακῷ κύκλῳ νὰ τὰ ἀναγνώσῃ διὰ νὰ ξεμπερδεύῃ, καὶ ἀνέρχεται τὸ *Βῆμα*, αὐτοσχεδιάσας κατάλληλον ταῖς περιστάσεσι προλογίδριον πρὸς τοὺς ὀκτώ ἢ ἐννέα ὀμιλητάς του.

Εἶπε περίπου ὅτι δὲν τὸν πειράζει τὸ ὀλιγάριθμον τοῦ ἀκροατηρίου του, διότι εἰ ὀλίγοι δὲν εἶνε τὸ *μηδὲν*, καὶ διότι τρεῖς μόνον ἦσαν καὶ οἱ ἀθάνατοι ἰδρυταὶ τῆς Φιλικῆς ἑταιρίας. Μετὰ τοιαῦτα καὶ ἄλλα πειστικὰ ἐπιχειρήματα περὶ τῆς ἱεράς ἐπισημότητος τῶν κενῶν θρανίων τῆς αἰθούσης, ἀνέγνω δύο μακρὰ ἀνέκδοτα ποιήματά του, «Οἱ Τούρκοι ἐν Ἀθήναις» καὶ «Πρὸς τὸν Βασιλέα Γεώργιον.»

Ὁ κ. Συνοδινός, ὡς ποιητῆς, ἀνῆκει ὅλως εἰς τὸν ἑαυτὸν του, καὶ δὲν ἀνῆκει σχεδὸν ποτε εἰς τὴν καλαισθησίαν καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς αἰσθητικῆς· ἔχει ἰδικὴν του γλῶσσαν ὑπὸ γραμματικὴν ἐποψίν, μίγμα ἐκ τῆς δημηδωστέρως καὶ τῆς ἀρχαιωτέρως λέξεως, ἰδικὴν του ὑπὸ καλλιτεχνικὴν ἐποψίν, σχεδὸν συνθηματικὴν, πλήρη παραδόξων καὶ ἀπωτάτων μεταφορῶν· καταστρώνει δὲ συνήθως τετραπλασίους στίχων ἐκείνων τοὺς ὁποῖους θὰ κατέστρωνεν ἄλλος ποιητῆς τὸ αὐτὸ θέμα πραγματευόμενος· εἶνε ὁ πολυγραφώτερος πάντων, ἔνδεκα ἐκδοὺς ποιητικᾶς συλλογᾶς, ἔχων ὑπὸ τὰ πειστήρια καὶ δωδεκάτην, κυφορῶν δὲ καὶ ἄλλας πέντε ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Ἄλλ' ἐν τούτοις ἐπὶ τῆς ἀπεράντου αὐτῆς Σαχάρας τῆς ποιητικῆς σταδιοδρομίας του, συναντᾶτε ἐνίοτε χωρὶς θαλαρᾶ, δυνατὰς ἐιφράσεις, ὠραίους στοχασμοὺς, περιπαθεῖς διαχίσεις, ἐπὶ τῶν ὁποῖων ἀναπαύετε πρὸς στιγμὴν τὸ βλέμμα σας, ἂν δὲν δύνανται νὰ ἀναπαυθῶσιν αἱ ἀξιώσεις σας.

Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τύπου ἦσαν κεχωμένα τὰ δύο ἀναγνωσθέντα ποιήματα, πλήρη ἀλγοῦντος πατριωτισμοῦ, ἰδιοτρόπων σκέψεων, πικροτάτης σατύρας κατὰ τῶν ὁμογενῶν, καθ' ὃν ἰδίως τὰ ὅσον οὐπω ἐκδιδόμενα *Βέλη* του, ἀνωμαλίας, καὶ τραυμάτων κατὰ τῆς Γραμματικῆς. Θέλει τοὺς Τούρκους ἐν Ἀθήναις, διὰ νὰ ἀναλάβωμεν τὴν ἀρχαίαν λεβεντιάν μας ἀνακλύπτοντες· εἶνε λέγει, ὡς οὐδεὶς ἄλλος, δημοκράτης, ἀλλὰ θέλει τὴν βασιλείαν, λακτίζει τὸν Περικλῆ, περιπτύσσεται τὸν Νικίαν, πρόσκυνει τὸν Φίλιππον, πτύει